

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M. K.**, bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. D. M., advokátom v P., proti žalovaným **1/ J. K.**, bývajúcemu v M., **2/ V. K.**, bývajúcej v M., obom zastúpeným JUDr. M. M., advokátom vo V., **o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva a iné**, vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3C 331/2004 a na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 1Co 53/2012, o návrhu na vylúčenie sudcu Krajského súdu v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Spis Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3C 331/2004, ktorý je vedený na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 1Co 53/2012, vracia Krajskému súde v Prešove.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove vo veci vedenej pod sp. zn. 1Co 53/2012 (vec Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3C 331/2004) listom z 25. mája 2012 predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako nadriadenému súdu na rozhodnutie podľa § 16 ods. 1 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel po preskúmaní obsahu spisového materiálu k záveru, že dôvod, aby sa vec predkladala na rozhodnutie o námietke zaujatosti, nebol daný; predmetný spis preto krajskému súde vracia.

Uvedený záver opiera nadriadený súd o nasledujúce zistenie a posúdenie.

Obsahom spisu je doložené, že Krajský súd v Prešove predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie podľa § 16 ods. 1 O. s. p. o emailovom podaní Mgr. Ľ. K. zo 16. novembra 2011 urobenému v mene žalobkyne (č. l. 451 spisu) – námietke

zaujatosť voči predsedovi senátu 1Co JUDr. J. A., ktorý sa k námietke vyjadril (č. l. 465 spisu). Predmetné podanie zo 16. novembra 2011 – označené ako „Odpoveď/Žiadosť o zmenu krajského sudcu“ a aj následné emailové podanie z toho istého dňa (č. l. 453 spisu) bolo podané bez toho, aby bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, a nebolo v zákonom ustanovenej lehote troch dní (a ani neskôr) doplnené písomne alebo ústne do zápisnice

Podľa § 41 ods. 1 O.s.p. účastníci môžu robiť svoje úkony akoukoľvek formou, pokiaľ zákon pre niektoré úkony nepredpisuje určitú formu.

Každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený (§ 41 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované (§ 42 ods. 3 prvá veta O.s.p.).

Sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní (§ 43 ods. 1 prvá veta O.s.p.). V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať (§ 43 ods. 1 druhá veta O.s.p.).

Ustanovenie § 43 ods. 2 O.s.p. uvádza, že ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Ak bolo podanie doplnené alebo opravené v celom rozsahu v súlade s uznesením podľa

odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže podľa § 210a rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

Na iné podanie, ktoré podľa svojho obsahu nespĺňa náležitosti návrhu na začatie konania, ak nie je riadne opravené alebo doplnené, súd neprihliada (§ 43 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 129 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) prijaté podania, ktorými sa dáva podnet na začatie konania, podateľňa eviduje pomocou aplikácie. Podateľňa je určená na prijímanie podaní každý pracovný deň v úradných hodinách určených rozvrhom práce.

Pod pojmom aplikácia sa rozumejú technické a programové prostriedky schválené Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky určené na spracovanie agendy súdu (porovnaj § 2 ods. 5 vyhlášky).

Podľa § 132 ods. 1 vyhlášky pri prijímaní podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom sa postupuje podľa osobitných predpisov (poznámka pod čiarou k tejto vete odkazuje na zákon č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona 679/2004 Z.z. a vyhlášku Národného bezpečnostného úradu č. 542/2002 Z.z. o spôsobe a postupe používania elektronického podpisu v obchodnom a administratívnom styku). Takto prijaté podania sa odovzdávajú podateľni na ďalší postup podľa § 129.

Podanie, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu, sa ihneď po prijatí odovzdá podateľni na ďalší postup podľa § 129. Ak má byť podľa predpisov o konaní pred súdmi takéto podanie doplnené v zákonom ustanovenej lehote a nedôjde k jeho doplneniu, na podanie sa ďalej neprihliada a táto skutočnosť sa vyznačí v aplikácii (§ 132a ods. 1 vyhlášky).

Elektronické adresy, na ktorých prijímajú okresné sudy a krajské sudy podania podľa odseku 1, sa uverejňujú na internetovej stránke ministerstva. Tieto elektronické adresy okresné sudy a krajské sudy uvádzajú na písomnostiach doručovaných účastníkom konania a ich zástupcom. S predchádzajúcim súhlasom sudcu možno uvádzať na písomnostiach

doručovaných účastníkom konania aj elektronickú adresu sudcu; to platí aj na uvádzanie elektronickej adresy súdneho úradníka (§ 132a ods. 2 vyhlášky).

Keďže predmetné podanie zo 16. novembra 2011 – označené ako „Odpoveď/Žiadosť o zmenu krajského sudcu“ (č. l. 451 spisu) a posúdené podľa obsahu Krajským súdom v Prešove ako námietka zaujatosti – bolo urobené elektronickými prostriedkami (e –mailom) **bez toho, aby bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom**, a nebolo v lehote troch dní doplnené písomne alebo ústne do zápisnice, treba vychádzať z toho, akoby ani vôbec námietka zaujatosti podaná nebola, teda na takúto námietku zaujatosti neprihliadať.

Takýto názor (záver) je opodstatnený so zreteľom na systematický aj logický výklad s použitím argumentu *a maiori ad minus* (od väčšieho k menšiemu). Zákonodarca v prípade podania obsahujúceho návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré podanie bolo urobené elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu, vyžaduje – bez ďalšieho – písomné alebo ústne doplnenie do zápisnice najneskôr do troch dní s tým, že ak sa tak nestane, na podanie, ktoré nebolo v tejto lehote doplnené, sa neprihliada. Pod pojmom „návrh vo veci samej“ okrem žaloby treba rozumieť aj všetky dispozičné úkony s predmetom konania (porovnaj napr. Marek Števec, Svetlana Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok. Komentár, Praha 2009, str. 91; Jaroslav Krajčo a kolektív Občiansky súdny poriadok, I. diel, Komentár, Bratislava 2010, str. 199). Tým, že by sa za smerodajný bral len doslovný – jazykový (gramatický) výklad § 42 ods. 1 O.s.p., súhlasilo by sa predovšetkým s názorom, že v prípadoch, keď súdu dôjde emailové podanie neobsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, zákonodarca predpisuje (vyžaduje) iný a to *podstatne zložitejší postup* (riešenie) obsahujúci aj osobitnú ingerenciu súdu (vydaním a doručením uznesenia s výzvou a príslušným poučením na doplnenie podania v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní), než by mohlo dôjsť k stavu (ak by sa podanie po výzve nedoplnilo), že súd na takéto podanie neprihliada (porovnaj § 43 ods. 1, 3 O.s.p.). Takýto rozdiel v prístupe a dôsledkoch pri podaní urobenom elektronickým prostriedkom bez zaručeného elektronického podpisu, ktoré nie je návrhom vo veci samej ani návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, a pri podaní urobenom elektronickým prostriedkom bez zaručeného elektronického podpisu, ktoré je návrhom vo veci samej alebo návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, napriek zákonnému zneniu (§ 42 ods. 1 O.s.p.), ktorý by sa mohol zdať správny len podľa jazykového výkladu, nie je opodstatnený. Rozdielny prístup – vyžadovanie zásadne iného a to *komplikovanejšieho*

riešenia vrátane ingerencie súdu (výzvy s osobitným poučením) pri návrhoch, ktoré nie sú návrhom vo veci samej (ani návrhom na nariadenie predbežného opatrenia), zjavne odporuje zmyslu úpravy o forme podaní a použitých komunikačných prostriedkoch, ktorá je obsiahnutá v § 42 O.s.p., a nie je ani súladný s úpravou odstraňovania nedostatkov podaní (§ 43 O.s.p.). Úprava odstraňovania nedostatkov podaní (§ 43 O.s.p.) sa totiž vôbec *nezaoberá* možnosťou opravy či doplnenia podania urobeného elektronickým prostriedkom bez zaručeného elektronického podpisu vo vzťahu k nedostatku zaručeného elektronického podpisu, tiež *nerozlišuje* medzi podaniami, ktoré sú návrhom vo veci samej alebo návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, a ostatnými podaniami; rozlišuje iba medzi podaním, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania (porovnaj § 79, § 80 O.s.p.), a ostatnými (všetkými zvyšnými) podaniami. Nemožno napokon pri systematickom rozbere a výklade obísť ani úpravu zakotvenú v § 45 ods. 6 O.s.p., podľa ktorej podanie urobené elektronickými prostriedkami, ktoré neobsahuje spisovú značku súdneho konania, súd vráti s uvedením dôvodu, pre ktorý nemôže také podanie prijať. Z tejto úpravy a z úpravy v § 42 ods. 1 O.s.p. vychodí, že zákonodarca pri podaniach urobených elektronickými prostriedkami so zreteľom na stanovené podmienky a to, či sú alebo nie sú podpísané zaručeným elektronickým podpisom, resp. či obsahujú alebo neobsahujú spisovú značku súdneho konania, postupuje (u každej z úprav) – len – dvomi spôsobmi (podaniu podpísanému zaručeným elektronickým podpisom alebo doplnenému písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní, prizná procesné účinky, podaniu nepodpísanému zaručeným elektronickým podpisom alebo nedoplnenému písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní, neprizná procesné účinky – neprihliada sa naň; podanie obsahujúce spisovú značku súdneho konania si súd ponechá, podanie neobsahujúce spisovú značku súdneho konania súd vráti). Nemožno napokon prehliadnuť ani úpravu elektronického podania zakotvenú v § 200aa a § 200ba O.s.p. Z tejto osobitnej úpravy pre elektronické podania vo veciach obchodného registra a pre elektronické podanie námietok proti odmietnutiu vykonania zápisu vyplýva, že aj pri návrhu aj pri podnete a tiež námietkach proti odmietnutiu vykonania zápisu sa ráta s podpísaním zaručeným elektronickým podpisom, že konverzia listín do elektronickej podoby na účely ich podania v elektronickej podobe musí mať formu ustanovenú osobitným zákonom a podpisuje sa zaručeným elektronickým podpisom osoby oprávnenej na podanie návrhu alebo podnetu a že v prípade, že podania nespĺňajú stanovenú požiadavku, registrový súd na ne *neprihliada*.

Pri teleologickom skúmaní nie je zrejmy žiadny účel (a ani legitímny dôvod), pre ktorý by podanie neobsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ale obsahujúce iný návrh (napr. návrh na vylúčenie sudcu, návrh na vhodnú delegáciu a pod.), ktoré je urobené elektronickými prostriedkami bez podpísania zaručeným elektronickým podpisom, nebolo treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní pod dôsledkom, že inak sa na takéto podanie (návrhy) neprihliada.

Podľa doteraz urobeného výkladu teda aj na takéto podania – iné návrhy účastníka je treba uplatňovať režim výslovne uvedený len vo vzťahu k podaniu urobenému elektronickými prostriedkami bez podpísania zaručeným elektronickým podpisom obsahujúcemu návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Treba zároveň dodať, že v teórii sa možno stretnúť aj s odlišným názorom a to, že na *podania neobsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami bez podpísania zaručeným elektronickým podpisom*, sa nevzťahuje potreba doplnenia písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; t.j. že takéto podania s iným návrhom „majú svoje procesné dôsledky a súd ich v ďalšom konaní bude brať do úvahy“ (porovnaj Jaroslav Krajčo a kolektív Občiansky súdny poriadok, I. diel, Komentár, Bratislava 2010, str. 199). Názor, že takéto podania by nebolo treba vôbec doplniť a mali by napriek tomu procesné účinky a súd by sa s nimi musel vecne vysporiadať, t.j. o nich rozhodnúť (opierajúci sa zrejme aj o obsah dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., ktorá ich doplnenie nespomína), však zjavne odporuje – nerešpektuje či prehliada § 42 ods. 3 prvú vetu O.s.p., podľa ktorej medzi všeobecné obsahové náležitosti každého podania patrí *podpis*. Podpisom sa rozumie vlastnoručný podpis účastníka, prípadne podpis jeho zástupcu; podpisom pisateľ potvrdzuje, že sa s obsahom podania stotožňuje (že podanie je prejavom jeho vôle). Od 1. mája 2002, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov, treba v občianskom súdnom konaní za rovnocenný ekvivalent tomuto podpisu považovať podpísanie sa zaručeným elektronickým podpisom na podaniach urobených elektronickými prostriedkami (porovnaj čl. III a čl. VIII tohto zákona). Zmyslom a poslaním takéhoto podpísania je *zaručenie authenticity podania* (t.j. že podanie je od osoby, ktorá je na ňom označená ako podávateľ) stanovenou identifikáciou takéhoto podávateľa.

Nadobudnutím účinnosti zákona č. 384/2008 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení

niektorých zákonov (15. októbra 2008) sa § 42 ods. 1 O.s.p. upravil na už citované znenie. Predchádzajúce znenie tohto ustanovenia uvádzalo: „Podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, telegraficky alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej, ktoré bolo urobené telegraficky, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.“

So zreteľom na podaný systematický a teleologický výklad a použitie argumentu *a maiori ad minus* (keď netreba vyzývať podávateľa emailového podania obsahujúceho návrh vo veci samej na doplnenie pre chýbajúci podpis, netreba vyzývať ani podávateľa emailového podania obsahujúceho iný návrh, ktorý nie je návrhom vo veci samej) podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky niet žiadneho dostatočne racionálneho dôvodu, ktorý by opodstatňoval celkom iné riešenie – postup (pri aplikácii § 43 O.s.p. dokonca pomerne zdĺhavý) pri inom a to zásadne menej dôležitom (berúc do úvahy hľadiská významu a dôsledkov návrhu vo veci samej) procesnom úkone (návrhu) uskutočnenom emailom. V danom prípade sa preto na predmetné emailové podanie v zmysle cit. ustanovenia § 42 ods. 1 štvrtej vety O.s.p. neprihliada, t. j. nie je ani dôvod podľa § 43 ods. 1 O.s.p. odstraňovať uznesením s výzvou neúplnosť tohto podania (spočívajúcu v chýbajúcom podpise).

K tomuto rozsiahlejšiemu rozboru a výkladu bolo potrebné prikróčiť, keďže skúmaný stav procesnej úpravy týkajúcej sa podaní elektronickými prostriedkami to vyžadoval. Pritom potreba jasnej a dostatočne podrobnej úpravy použitia tohto prostriedku komunikácie, s ktorou sa obojsmerne ráta (porovnaj aj § 45 ods. 3, 4 O.s.p.), je evidentná. V otázkach súvisiacich s podaniami elektronickými prostriedkami konštatuje napokon aj právna teória *nedostatočnosť legislatívy*, ktorá musí byť suplovaná súdnou praxou (porovnaj Jaroslav Krajčo a kolektív Občiansky súdny poriadok, I. diel, Komentár, Bratislava 2010, str. 201-202). Splnomocňujúcim zákonným oprávnením pre Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky vydať všeobecne záväzný právny predpis, ktorý ustanoví podrobnosti o postupe pri elektronickej komunikácii; elektronickú podobu tlačív pre elektronické podanie podľa § 200ba, podrobnosti a spôsob zasielania, odovzdávania a prijímania údajov, listín a informácií elektronickými prostriedkami (porovnaj § 374 ods. 2, § 374b ods. 2 O.s.p.), sa na zákonnej úprave, ako je postulovaná v citovanom § 42 ods. 1, 3 prvá veta O.s.p., pravdaže, nič nemení.

Zvoleným extenzívnym výkladom pre aplikáciu § 42 ods. 1 O.s.p. nie je nijako dotknuté právo žalobkyne na prístup k súdu, ktoré je zložkou práva na spravodlivý proces (porovnaj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorého slovenský preklad bol vyhlásený v oznámení Federálneho ministerstva zahraničných vecí pod č. 209/1992 Zb.; čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ktorá je uvedená ústavným zákonom č. 23/1991 Zb.; čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uverejnenej pod č. 460/1992 Zb., ďalej len „ústava“). Právo na prístup k súdu nie je totiž neobmedzené, má svoje limity. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému *reálny* prístup k súdu, „*právo na súd*“ nie je teda absolútne a môže podliehať rôznym obmedzeniam, ako tomu bolo aj v danom prípade. Právo na prístup k súdu často býva obmedzené alebo podmienené splnením rôznych formalít alebo iných podmienok. Ustanovenie týchto formalít a podmienok zákonom však nesmie obmedziť prístup jednotlivca k súdnej ochrane takým spôsobom alebo v takej miere, že sa pritom zasiahne do samej podstaty zaručeného práva na súdnu ochranu. Okrem toho ustanovenie takýchto obmedzení môže byť zlučiteľné s ústavou len vtedy, ak tieto obmedzenia sledujú legitímny cieľ, ak existuje rozumný pomer medzi použitými prostriedkami a týmto cieľom a ak príslušná zákonná úprava zároveň dbá o to, aby sa takéto obmedzenia nemohli použiť na iný než ustanovený cieľ (m. m. PL. ÚS 38/99). Nielen z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), ale aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že „*právo na súd*“ nie je absolútne a môže podliehať – s uvedeným už kontextom – rôznym obmedzeniam či požiadavkám.

Právo na prístup k súdu dopadá aj na konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. So zreteľom na riešenie problematiku e – mailovej pošty je žiaduce, aby neušli pozornosti všeobecných súdov /pre zvolený výkladový a aplikačný prístup (presah) a dosah (inšpiračnú uplatniteľnosť)/ dôvody uznesenia ústavného súdu č. k. II. ÚS 51/09-20 zo 4. februára 2009, ktoré sa týkajú ustanovenia § 42 ods. 1 O.s.p. v stave po zavedení možnosti elektronickej komunikácie medzi účastníkom súdneho konania a súdom. Ústavný súd tu jasne zdôraznil (vymedzil) zásadnú otázku tejto komunikácie, keď uvádza, že „problémom, ktorý tento nový spôsob komunikácie so sebou priniesol, je tzv. fenomén virtuálnej identity prejavujúci sa značnou mierou neistoty týkajúcej sa príchiteľnosti (privlastnenia) virtuálneho konania konkrétnemu subjektu práva“ a že „vzhľadom na uvedené bolo nevyhnutné vytvoriť kombinovaný právne – technický inštrument, prostredníctvom ktorého by sa takáto istota dala zabezpečiť.“ „Ako jeden z takýchto inštrumentov bol

vytvorený zaručený elektronický podpis, ktorý v právnej praxi zaznamenal okamžitú pozitívnu reakciu v otázke riešenia autentickosti a pričítateľnosti právne relevantného konania realizovaného prostredníctvom elektronických prostriedkov konkrétnemu subjektu práva. Vzhľadom na uvedené, *ak je dokument označený zaručeným elektronickým podpisom, je možné nielen de iure preukázať jeho pôvodcu, ale je možné tiež s relatívne vysokou mierou spoľahlivosti určiť pravosť jeho obsahu.* Vo všetkých ostatných prípadoch, keď účastník konania komunikuje so súdom prostredníctvom elektronických prostriedkov a jeho právne relevantné prejavy nie sú opatrené zaručeným elektronickým prostriedkom, je nevyhnutné postupovať podľa citovaného ustanovenia § 42 ods. 1 O.s.p., a takto urobené podanie je nevyhnutné doplniť v jeho písomnej podobe do troch dní od jeho podania v elektronickej podobe. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.“

Celá podaná argumentácia vyúsťuje do záveru, že pre dôsledok spojený s nedoplnením uvedeného emailového podania, t.j. že na podanie takejto námietky (návrh na vylúčenie sudcu) sa *neprihliada*, nemala byť vec predkladaná na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu nadriadenému podľa § 16 ods. 1 O.s.p. Keďže napriek uvedenému bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o návrhu na vylúčenie sudcu Krajského súdu v Prešove, nezostalo iné ako vec vrátiť predkladateľovi, t.j. Krajskému súdu v Prešove.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. júna 2012

JUDr. Milan Deák, v. r.

predseda senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta